

[Indenrigsministeren.]

Betydning, men endnu stærkere virker den Bestemmelse, der findes i sidste Stykke af Lovforslagets Paragraf — jeg ser ikke i Øjeblikket, hvilken Paragraf det er, men det er i og for sig ogsaa overflødig, jeg ved meget vel, hvad Bestemmelsen gaar ud paa; den siger, at Ret til Supplering op til Maksimum af Rente plus Understøttelse har alle, hvis Aarsindtægt for Ægtepar ligger op til 1 800 Kr. og for enlige Personer op til 1 000 Kr. Man vil være paa det rene med, at da Arbejdsindkomster helt op til denne Højde berettiger til de fulde Understøttelsesbeløb, altsaa til Maksimalrente plus Understøttelse, inddrager man under Understøttelsesområdet et stort, stort Tal af Personer i vort Land, som nu aldeles ikke har Adkomst til at opnaa Aldersrente eller i hvert Fald kun kan opnaa Aldersrente af ganske minimal Størrelse. Derfor siger jeg, at gennem visse af disse Bestemmelser kan man tilvejebringe en Ordning, der gradvis vil bringe det samlede Understøttelsesbeløb sammenlignet med Aldersrenteydelserne nu nedad, og som maaske ogsaa kan bidrage til at bringe disse Understøttelser ned i væsentlig Grad under de nuværende Aldersrenter, men der er andre Bestemmelser, som stiller sig afgørende hindrende derfor, og derfor kan de ærede Forslagsstillere ikke paa dette Punkt vide det allerfjerneste — og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne heller ikke — om, hvilken Betydning for den nuværende Slægt af Skatteydere Gennemførelsen af et Folkeforsikringsforslag som det, han her har stillet Forslag om, overhovedet vil faa.

Altsaa, Aldersrenteloven skal ophæves, som det siges i § 37. Men den kan i hvert Fald ikke ophæves for de nuværende Aldersrentenydere og for en lang Række Aargange tilbage, omfattende de Personer, som ikke indenfor alt for mange Aar naar 65 Aars Alderen. Kun for det nærmeste Par Aartier synes det mig muligt at faa en Oversigt over, hvilken Virkning denne Lovgivnings Gennemførelse, understøttelsesmæssigt med Hensyn til Livrenternes Størrelse, vil faa. Og jeg maa sige, at den finansielle Virkning, som her vil indtræde, er i og for sig ikke lystelig at skue. Præmiebetalingen bliver paa 75 Mill. Kr. aarligt, voksende eller af-

tagende, efter som nu Indkomsterne for Personer mellem det 18de og 64de Aar i dette Land vokser eller aftager. (Ordføreren for Forslagsstillerne [Hendriksen]: Dette Tal er ikke rigtigt). Hvis vi tænker os disse Indkomster holdt uændrede, bliver det altsaa 75 Mill. Kr. aarligt. Denne Præmiebetaling sætter straks ind, og i hvert Fald i de første tre Aar opretholdes Aldersrenten uændret og Invalidrenten i det væsentlige ligesaa; Aldersklasserne mellem 62 og 65 Aar ved Lovens Ikrafttræden omfattes jo slet ikke af Lovforslaget. Altsaa, for alle Aldersklasser mellem 18 og 62 Aar bliver Præmiebetalingen straks virksom, og Aldersrenteydelserne bliver ved at bestaa for alle dem, der nu er Aldersrentenydere, og dem, der bliver det i Løbet af de første tre Aar.

Hvad vil det nu sige i Penge? Det vil sige, at Befolkningen skal bære en Præmiebetaling, til Fremskaffelse af et Fremtidsgode, paa ca. 75 Mill. Kr. aarligt og en Aldersrentebyrde paa ca. 60 Mill. Kr. aarligt og gennem Præmiebetalinger og gennem Skatteydelse til Stat og Kommune en Invalidrentebyrde paa henimod en Snes Millioner Kroner. Med andre Ord, det Spørgsmaal, som vi først maa besvare, hvis vi i dette Øjeblik skrider til Gennemførelsen af Folkeforsikringslovgivningen, er dette: Kan der paalægges den danske Befolkning i de tre Aar 1930, 1931 og 1932 til Forsørgelse af de gamle og som Grundlag for en fremtidig Forsørgelse af de 65-aarige en samlet Byrde paa henimod 500 Mill. Kr. — mellem 450 og 500 Millioner? Kan dette Beløb tages ud af Erhvervslivet i disse Aar, i hvilke dette Erhvervsliv endnu ikke har forvundet Krigstidens og Efterkrigstidens Rystelser, hvor Arbejdsløsheden utvivlsomt vil fortsætte og være trykkende, selv om vi har Lov til at haabe, at Trykket vil være aftagende, hvor vi alle ved, at der fortsat vil blive stillet overordentlig store Krav til Stat og Kommune? Det er de Aar, i hvilke vort Hovederhverv, Landbruget, fortsat maa staa i Kamp for ikke at segne under den tilstedeværende knugende Gælds- og Skattebyrde. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, at dette er muligt.

Nu hørte jeg nok for et Øjeblik siden den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sige, at Beløbet ikke er rigtigt, de 75 Mill. Kr., jeg opererer med, er ikke rigtigt. Det kan